

Sygn. akt IV U 142/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 marca 2016r. w S.

odwołania T. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 stycznia 2015 r. (Nr(...))

w sprawie T. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 142/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 stycznia 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił T. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2014r., albowiem Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 29 grudnia 2014 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona T. P., wskazując, że jej stan zdrowia cały czas ulega pogorszeniu przez co nie może podjąć zatrudnienia (odwołanie k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, a nadto wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

T. P., ur. (...), w dniu 3 listopada 2014 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 93-94 akt rentowych). Ubezpieczona

miała ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30 listopada 2014r. (decyzja z dnia 7.12.2012r., k. 91 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek z dnia 3 listopada 2014r. organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 26 listopada 2014 r. ustalił, że nie jest ona niezdolna do pracy (orzeczenie z 26.11.2014r., k.96 akt rentowych). Od powyższego orzeczenia ubezpieczona złożyła sprzeciw, w związku z czym została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29 grudnia 2014 r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw, k.12 akt lekarskich; orzeczenie Komisji Lekarskiej z 29.12.2014r., k.98 akt rentowych). Powołane orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 7 stycznia 2015 r. odmawiającej T. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2014r. (decyzja z 7.01.2015r., k.99 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 58 lat, posiada wykształcenie podstawowe, pracowała w sklepie jako sprzedawca oraz przy przyjmowaniu towaru na magazyn. Pracowała także w rolnictwie (okoliczności bezsporne; nadto: wyjaśnienia ubezpieczonej, k. 35 akt sprawy).

W 2011r. ubezpieczona przeszła leczenie operacyjne lustrzanych niepełkniętych tętniaków tętnic środkowych mózgu, cierpi na nadciśnienie tętnicze, niedoczynność tarczycy w trakcie leczenia substytucyjnego, niedomykalność zastawek przedsionkowo-komorowych, astmę oskrzelową (przewlekłą, częściowo kontrolowaną), zespół bólowo-korzeniowy kręgosłupa L-S na podłożu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych, organiczne zaburzenia depresyjne, a także na łagodne zaburzenia funkcji poznawczych. Obecnie w klinicznym badaniu neurologicznym ubezpieczonej nie stwierdzono objawów ogniskowych oraz objawów niewydolności krążenia mózgowego, zaś w badaniu części obwodowej układu nerwowego nie stwierdzono aktywnych objawów korzeniowych. Aktualny stan neurologiczny ubezpieczonej nie sprowadza niezdolności do pracy, bowiem nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia OUN oraz dysfunkcji części obwodowej układu nerwowego naruszających funkcje organizmu w stopniu powodującym niezdolność do pracy. Kliniczne badanie kardiologiczne i analiza załączonej dokumentacji medycznej pozwoliły na rozpoznanie u ubezpieczonej umiarkowanego, niepowikłanego istotnymi zmianami narządowymi nadciśnienia tętniczego. Układ krążenia jest wydolny, nie występowały ostre incydenty wieńcowe ani powikłania naczyniowe naruszające sprawność organizmu. Choroba nadciśnieniowa w obecnym stadium zaawansowania wymaga leczenia farmakologicznego, ale nie upośledza wydolności układu krążenia w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy. Stwierdzona w badaniu echokardiograficznym niewielka niedomykalność zastawki trójdzielnej nie ma znaczenia hemodynamicznego, nie narusza sprawności organizmu. Ubezpieczona choruje na niedoczynność tarczycy. Aktualny stan endokrynologiczny wymaga stałego leczenia substytucyjnego i obserwacji, jednak nie narusza sprawności organizmu w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy. Od 2014r. ubezpieczona leczy się z powodu astmy oskrzelowej i pozostaje pod stałą opieką Poradni Chorób Płuc, jednak nie występowały u niej napady duszności wymagające hospitalizacji. Z powodu powyższego schorzenia ubezpieczona wymaga stałego przyjmowania leków pulmonologicznych i systematycznej kontroli lekarskiej, jednakże aktualne nasilenie astmy oskrzelowej nie powoduje niezdolności do pracy z przyczyny pulmonologicznej. Stan narządów ruchu ubezpieczonej nie wskazuje na istnienie schorzenia, które naruszałoby prawidłowe funkcjonowanie organizmu w stopniu powodującym utratę zdolności do pracy w stopniu znacznym. Stopień zaawansowania zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających oraz dyskopatycznych w obrębie kręgosłupa jest niewielki i nie ma istotnego wpływu na ograniczenie zdolności do pracy. Pełna sprawność ruchowa i czynnościowa kończyn górnych i dolnych oraz niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa nie upośledzają istotnie jego funkcji – stanowią o braku podstaw do uznania niezdolności do pracy z punktu widzenia ortopedycznego. Ubezpieczona funkcjonuje intelektualnie w granicach normy, ale z obecnymi deficytami. Ujawnia także symptomy organicznego uszkodzenia OUN pod postacią łagodnych zaburzeń procesów poznawczych. Dotychczasowy wywiad chorobowy, przebieg leczenia oraz przeprowadzone badanie pozwalają na zdiagnozowanie u ubezpieczonej organicznych zaburzeń depresyjnych lękowych, które jednak nie sprowadzają niezdolności ubezpieczonej do pracy z przyczyn psychiatrycznych. Wynik badania EEG z dnia 17.02.2015r. wskazuje na niewielkie zmiany w okolicach skroniowych, jednak bez obecności uogólnionych zmian napadowych (opinia biegłych neurologa, ortopedy, pulmonologa, endokrynologa i psychiatry k.14-15 akt sprawy, opinia biegłej psycholog

k.16 akt sprawy, opinia uzupełniająca biegłego neurologa k.42 akt sprawy, opinia uzupełniająca biegłej pulmonolog k.43 akt sprawy, opinia uzupełniająca biegłego lekarza ortopedy k.44 akt sprawy, opinia uzupełniająca biegłego endokrynologa k.45 akt sprawy oraz opinia uzupełniająca biegłego psychiatry k.46 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie T. P. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust. 1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczona po dniu 30 listopada 2014r. pozostaje osobą niezdolną do pracy, a tym samym czy w dalszym ciągu spełnia warunek z art.57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sporządzone w niniejszej sprawie opinie biegłych dały podstawy do stwierdzenia, że aktualny stan zdrowia ubezpieczonej nie sprowadza niezdolności do pracy zawodowej zgodnej z wykształceniem i kwalifikacjami. Zespół biegłych lekarzy z zakresu neurologii, ortopedii, pulmonologii, endokrynologii i psychiatrii, a także biegła psycholog, zgodnie stwierdzili, iż rozpoznane u ubezpieczonej schorzenia wymagają dalszego leczenia i obserwacji, jednak ich obecny stan kliniczny i stopień zaawansowania nie sprowadzają niezdolności do pracy. Po zapoznaniu się z dodatkową dokumentacją medyczną przedłożoną przez ubezpieczoną, biegli wydali opinie uzupełniające, w których podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko zawarte w opinii głównej, wskazując na brak podstaw do jego zmiany. Wydając opinie, biegli wzięli pod uwagę wszystkie dolegliwości ubezpieczonej, w tym także przebyte leczenie operacyjne. Powołani biegli o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonej, jednoznacznie stwierdzili, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Należy wskazać, że w postępowaniu, którego przedmiotem jest przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, koniecznym jest ustalenie stanu zdrowia osoby ubezpieczonej, z którym to stanem związana jest przedmiotowa niezdolność do pracy. Natomiast stan zdrowia osoby ubezpieczonej bezsprzecznie jest okolicznością, dla której ustalenia, niezbędne są wiadomości specjalne, wymagające udziału w procesie biegłych lekarzy sądowych. Kluczowa dla tego rodzaju spraw okoliczność stanu zdrowia oraz związana z nim niezdolność do pracy – w przypadku sporu co do tej okoliczności - nie może być ustalana przez Sąd samodzielnie lub wyłącznie na podstawie innych dowodów zgłoszonych przez strony postępowania. Ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń osoby ubezpieczonej.

Dokonując oceny opinii biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały po zapoznaniu się przez biegłych z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania ubezpieczonej, jak również po analizie przedłożonej przez ubezpieczoną dodatkowej dokumentacji medycznej, w

postaci wyników tomografii komputerowej jamy brzusznej i miednicy oraz klatki piersiowej z dnia 9.06.2015r., badania RTG kręgosłupa piersiowego z 20.07.2015r., wyniku badania USG z 27.05.2015r., wyniku badania EEG z 17.02.2015r., badania echo serca z 17.03.2015r. (k. 28-34 akt sprawy). Opinie są spójne, logiczne i należyście uzasadnione. Wnioski z nich płynące jednoznacznie wskazują, że obecny stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.